

„Danfæren“

et halvgentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Danfæren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Pris pr. Måned i de Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Danfæren“ ledes indtil videre af Past. A. M. Andersen.

Alle Indsendelser - Afhandlinger, kortere Artikler og Korrespondancer sendes til Past. A. M. Andersen, Blair, Neb.

Kypheder sendes direkte til „Danfæren“, Dr. D., Blair, Neb.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danfæren“

Bliver sendt til Subskribenter, indtil ubestemt Tid, og vil blive sendt til dem, som har betalt, i Overensstemmelse med de Forenede Staters Postlove.

Naar Leserne henvender sig til Følt, der arbejder i Bladet, enten for at løse hos dem eller for at faa Oplysninger om det overbetale, bedes de altid omtale, at de faa Overensstemmelse i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Fra Subskriptionen.

Endnu intet fra de sørgede Medlemmer af Subskriptionskomiteen. Saa maa jeg selv komme med det lille, jeg har.

En lille Tur mere har jeg gjort. Den gav ikke saa gode Resultater som den forrige. Dog fik jeg tegnet nogle ret gode Summer, saaledes tre paa \$25 hver. Flere Steder traf jeg ikke Manden hjemme, saa der er jo nok noget i Vente. Der er i det hele Subskriberet op mod \$1300 i Nebraska til dato.

Lad os endelig tage fat i Forening, Venner, over hele Vinien. Det er en Stam, om vi som Samfund ikke kan opbygge een god stor Skole.

Vi møder Følt, som ikke har Forsaaelse af Sagen, og det er jo naturligt, at de ikke kan undvære meget til dens Gennemførelse.

Men det synes os, at der indenfor et faa stort Samfund som vort maatte være nok, som forstaaer dens Vigtighed.

Som Præstefole kan vi jo slet ikke undvære den. Det er vel selvsindigsende. Men ogsaa som Ungdomsstole for vor opvoksende Ungdom trænger vi til den. De vil have Kundskab. Nu for Tiden frekventerer vor dansk-lutheriske Ungdom andre Stoler i Hobetal, og mange af disse er rent vanlige, andre er religionsløse og indifferente overfor Kristendommen. Vi bør kunne byde vor fremadstræbende Ungdom den Oplysning, de higer efter, paa en Skole, som er gennemtrængt af sund kristelig, lutherisk Mand og Moral.

Sagen har ogsaa en anden Side. Vil vi holde Skole, saa maa vi, hvad Dydighed og Besømmelighed angaar, holde Strid med andre Stoler. Og vi maa have Bgningerne uddvide, eller rettere, vi maa have en Bgning mere for at kunne give Plads for flere Elever. Thi det er forholdsvis altfor kostbart at holde Skole for faa.

Der er mange af vore Landsmænd, som er saa velstaaende, at det slet ikke kan staa dem, om de giver 25, 50, 75 eller 100 Dollars til en saadan Anstalt. Det maa endog være lært at kunne lægge en saadan lille Stær af den Betsigelse, Gud har lagt i vort Stod, til bedste for vor Ungdoms Fremtid.

Sagen kan let gennemføres, om vi blot nogenlunde kan være lige saa enige om at bidrage og arbejde, som vi har om at bestulle paa Aarsmødet. Lad os høre fra de andre Subskribentfamlere til næste Uge.

A. M. Andersen.

Der er kristne Forældre, som medbringe Børnernes Rærlighed derud, at de ikke være Hjælpere for Børnernes sjaa Glæder og Sorger og træder det umulige af dem, at de kun maa glæde sig ved det samme som de gamle.

E. A. R. d. a. m.

Jndre-Mission.

Stiftsprovst Zeuthen om Holstein-Holsteinborgs Erklæring.

Som før omtalt er Lehnsgreve Holstein-Holsteinborg udråbt af Jndre-Missions Bestyrelse og har offentliggjort en Erklæring om Motiverne til hans Udtrædelse. I den Anledning skriver Jndre-Missions Formand, Stiftsprovst Zeuthen, i „Ar. Dgbl.“:

„Denne Meddelelse vil vække dyb Sorg rundt om mellem Guds Børn, hvis Tillid og Rærlighed Grev Holstein med Rette besidder i høj Grad. Han har ikke stammet sig ved Kristi Evangelium, og han, den højstfælede Mand, har heller ikke stammet sig ved Jesu mindste Brødre og Søstre.

Naar han da træder ud af Bestyrelsen, skal han have en varm Tak baade fra Guds Børn omkring i Landet og særlig fra Bestyrelsens Medlemmer for det store og gode Arbejde, som han har gjort baade i selve Bestyrelsen og ved den store Missionsvirksomhed, som han har udføret. Og endnu mere end for Arbejdet skal han have Tak for det Hjertelag, som han har vist overfor Missionen, dens Arbejdere og Bestyrelsens Medlemmer.

Og, Gud ste Tak! dette Hjertelag bliver ikke ændret ved hans Udtrædelse, som hans Erklæring viser. Grev Holstein vil fremdeles vedblive med at være de hellige Præsters og Jndremissionærers fælles Medarbejder. Og saa dette takker vi ham for.

Da jeg erfarede Grev Holsteins Beslutning om at udtræde af Bestyrelsen, var min første Tanke den, at jeg vilde søge at bevæge ham til at forandre sin Beslutning. Men da han udvalte, at han handlede derved af sin Samvittighed, og bad os om ikke at prøve paa at overtale ham, gjorde jeg intet Forsøg i denne Retning. Naar en Mand for Guds Ansigt og med vaaen Samvittighed kan fatte sin Beslutning, kan det ikke nytte at række ved den. Men foreløbig skal Grev Holsteins Plads tom i Bestyrelsen, og intet stulde glæde os mere, end om hans Syn paa Sagen maatte forandres saaledes, at han atter kunde indtage den.

Jmidlertid deles den Fortædelse, som Grev Holstein fører over at have været med til at afstedige Pastor Madsen, vist ikke af nogen anden i Bestyrelsen. Vi handlede efter altskiltigt at have overbetet Sagen for Guds Ansigt. Det var sandelig ikke letindigt og det var med Bedrøvelse, at vi afbrød Forbindelsen med Pastor Madsen, som vi ansaa som vor Ven og Brøder, og hvis Dydighed og Forsjæner vi fuldtud anerkender, men vi fandt, at vi ikke kunde handle anderledes. Grev Holstein skriver: „Jeg er ingenlunde blind for „Annekset“ store Ensidighed og andre Mangler, om hvilke jeg - maa stolt frastigere end nogen anden - har udtalt mig adskillige Gange i Breve til Pastor Madsen“. Denne har imidlertid intet Hensyn taget til Grev Holsteins Udtrædelse, stent man kan være vis paa, at de er fremførte paa en hensynsfuld Maade og i stor Rærlighed. Da Bestyrelsen paa Ræspødmødet indtrængende bad Pastor Madsen om at bringe „Annekset“ i Overensstemmelse med det oprindelige Bestemmelse: at det stulde være et kristeligt Oplysningsblad ved Siden af Missionsbladet som Opaetfelses- og Ophggelsesblad, og ikke som han tilfældede, særligt et Helliggørelsesblad, vilde han ikke vige en Tomme, uagtet vi dog udtrykkeligt tilføjede, at dermed stulde det ikke være ham forment at stride om Helliggørelsen paa den Maade, som han troede at kunne forsvare det. Saa længe som „Annekset“ imidlertid er „Annekset“ til „den indre Missionsbladet“, og indtil videre overlever staar: „udgivet af kristelig Forening for den indre Mission i Danmark“, har den indre Mission et Ansvar for Bladet. Men hvorledes kan vi bære Ansvar for, hvad der skrives, og hvorledes skrives i et Blad, hvis Redaktør uden i mindste Maade at tage Hensyn til, hvad vi ønsker og forlanger, vil lede Bladet ganske efter sit eget Hoved og Hjerte? Hvis Pastor Madsen vil udgive et Blad, da kan han indrette dette, som han selv synes, men „Annekset“ er ikke hans Blad, men den indre Missions. Kun hvis vi havde tilliet urimelige og ubillige Fordringer til Pastor Madsen, eller hvis vi

hadde villet lægge et Tryk paa hans Overbevisning, kunde vi have noget at fortrøde i denne Sag; men jeg tror, at Grev Holstein, der vel maa kunne betragtes som et upartisk Vidne, vil kunne attestere, at vi forhandlede med Pastor Madsen i Rærlighed og med stor Redebonhed til at søge os efter ham, saa vidt som det var os muligt. Det var ikke „det gamle Menneske“, der havde Magt over os, da vi forhandlede med Pastor Madsen. Vilh. Beel var en ferskfindet Mand og førte ikke Missionsens Arbejdere i stramme Tøjler. Heri vil vi gerne ligne ham. Men stent Beel i Regelen lærte med løse Tøjler, saa slap han dog aldrig Tømmen af sin Haand. Vi vil heller ikke slippe Tømmen, og derfor skal vor Venstabsfølelse overfor Pastor Madsen ikke gøre os saa svage, at vi stulde tillade ham paa egen Haand og uden saa meget som at spørge os derom, at forandre Planen for det Blad, som Missionen har overdraget ham at redigere.“

Ribe Domkirke.

Billedværelse. - Da de fvenstle Soldater skarpede deres Hellebarder. - De gamle Munkestole. - Alteret, Præstestolen og Orgelet.

For nogen Tid siden faldt isølge „Esbj. N.“ Stillaberne i Ribe Domkirkes Midterstrib, hvor de havde staaet i flere Aar.

I det mægtige Rum vdræler Njet med Velbehag paa de vældige Granitpiller, som et Par Steder fra gammel Tid er befæret med bibelske Billeder. Disse er halvt udbudstede. Det fortælltes, at da en af Kirkeens Værger i gamle Dage havde faaet Ordre til at lade Billederne vælde af, forlod han det helt bogkæveligt, og han lod dem struppe saaledes af, at der kun bleo Resterne af de to Billeder tilbage.

Forsvrigt er Graniten ikke helt undgaaet Tidens Vrsfl. Den har paa mange Steder maattet udbredes, og det er da slet paa den Maade, at Granit af Steens Farve er bleven frugt og paasat med Cement. Udbedringen er slet paa en saadan Maade, at man kun ved et nse Eftersyn kan finde de udbredte Steder. Derimod har man ikke paa lignende Maade kunnet udbrede de Tus- og Sandsten i Pillerne og Baggene, som isenstle Soldater har brugt til at vælde deres Hellebarder paa. Der ses endnu meget indbylde Marker fra denne Ufredens Tid.

Man er nu i Færd med at lægge Gulv i Hovedstribet. I Stedet for de store, smulle Mindesten, som laa over de gamle Adelsmænds og Borgeres Grave og som nu er indmurede i Sidesribenes Vægge, lægges der smaa Stenstifter, men dog ikke over hele Gulvet. I Kvadrater skal der stribes Betongulv og derved lægges Brædder, og her skal de nye Kirkestole staa.

Af de gamle vil man kun benytte de saakaldte Munkestole (eller rettere Bænke), der nok tidligere stod i Stamsmetrogen i Sidesribene, men nu er tomme op i Koret, langs med Siderne. Disse gamle Stole er ret originale, ikke mindst ved de Marker, der ses paa dem. Mange af de Mand, som har bengtlet dem, har anvendt en ledig Stund til at indstære Naab og Karstal i Stolen. Der er Karstal lige fra 1530 til op i forrige Aarhundrede.

Norfont er det ogsaa at se, at Sæderne, der var til at staa op, naar vedkommende stulde staa oprejst, medens Evangeliet oplæstes, paa Baggriben har haft mærkelige Stivere, som Stødens Ejer kunde stutte sig til, medens han lagde Armene op paa Stødens Sidelæn, der er i Armhøjde og flade.

Kirkens nye Alter, som bliver helt af bornholmst Granit og 15 Aen højt med en muret Balustrin, er man nu ved at opstille. Stjler og Kapitæler, som er af forstellig Farve, ligger paa Stedet, særbige til Opstilling.

Der er forsvrigt anbragt i Koret et Epitafium i Marmor over Anders Sørensens Bedel, og et lignende over Sørens Tavlen skal ogsaa opstilles. Forsvrigt vil nok Hans Davsens Grav, der skal ligge i Hovedstribet, en Snes Aen fra Korets Trappe, blive aabnet en af de første Dage i Overværelse af Kirkeens Arkitekt, Pro-

fessor Amberg, og Museumsdirektor Møllerup.

Præstestolen er bleven malet i mange Farver paa Gulv- og Sælvunderlægning af Malermeister Jørgen Hansen, Esbjerg. Den gamle med rigt Billedskærverarbejde prydede Præstestol fremtræder nu med de Farver, som den havde, da den var ny. Den er et Pragtværk.

Noget lignende vil man rimeligvis kunne sige om Orgelet, naar den samme Mester, som for Tiden arbejder paa dette, faar det færdigt til Juni næste Aar. Han har blandt andre Kongers Navnetraf fundet Christian den Fjerdes, som er forsynet med Aarsstallet 1635.

Orgelet kommer ligeledes til at fremtræde med de gamle Farver - hvorover der nu er flere Lag Farve - og det Fod bliver ved Anbringe af en Bræddebeklædning for ned til Hovedstribets Gulv. Orgelets ny Fod vil ligeledes blive rigt dekoreret.

Smuler,

opjaanlede i Nord Dakota og Canada.

(Af G. V. Christiansen.) (Fortsat.)

6. Flaxton. Onsdagen den 8. Juli begyndte Missionsmøderne i Flaxton. Mine Rejsesæller, Pastor R. Anter og Miss Ella Johnson som først frem til Minneapolis for Toget paa Soo-Banen, og Pastorene H. Hansen og G. H. Schmidt vare hindrede i at komme til Formiddagsmødet paa Grund af et Dødsfald og en Begravelse.

Jmidlertid begyndte vi vort Missionsmøde i Jesu Navn. Jeg prædikede over Ordene: „Derfor du kunde tro, da stulde du se Guds Høvelighed.“ Troen er den store Hovedsag. Gerningsvejen og Fornuftvejen og de almindelige kirkelige Sædvaners Vej fere ikke tilfreds med Gud, og heller til hans salige Himmel. Kun Troen paa Guds Søns Blod renser fra af Synd. Det var om denne de helliges dyrebare Tro, at Helligaanden vidnede blandt os om Formiddagen. Saa Ophold for Middag. Madkurvene frem - aabne for alle Gæster, og nogle rundt i Størøben-Flaxton. Alt gik med livlig Samtale, dels om de deljige Bgg-, Havre-, og Hvedemarkter og om de mange Hjem, der vare sprungne op i By og Omegn hvor i nogle faa Aar; men frem for alt drejede Samtalen sig for Herrens Følt om - „Jesús“, som kalden til alle timelige, aandelige og evige Betsignelser, eller, om man hellere vil - om Jesus, som „Formidderen“ til alle Betsignelser. Vi prædikede baade offentlig og privat.

11. 2 begyndte Mødet igen. Da ingen af de andre Præster vare fremmødte, maatte jeg naturligvis igen fere Ordet. Jeg talte over Ordene hos Profeten Esajas, Kap. 43, 21, saalydende: „Det Følt, som jeg har dannet mig, det skal fortælle min Pris.“ Endelig midt i Arbejdet som baade Landtoget og Jernbanetoget med vore forvantede Venner.

Pastor Anter afvædede saa dette Røne Møde i „Ebeneser“ Menighed med nogle hjertegribende Ord, og vi stiftes af med den Hjerteerfarung: „Hidindtil Herren har hjulpet saa vel.“

7. B e t h e h e m. Det er Navnet paa Menigheden, hvor vi holdt Møde den 9. Juli, altsaa den næste Dag. Den nærmeste By er den hore heromstle Stad Bowbells. Men den var i Belejningsstilstand paa Grund af en Californiatramp, som havde sneget sig ind i Byen med en „Farsot“; dog, Justitsraaden og andre høje Raadsherrer mente, at Pestilensen var snart paa Harefod - dog ikke ud for at alarmere de gode Farmere, men maatte tilbage igen til Verdens Ende, hvor den kom fra. Bowbells er elers en trivelig lille By. Kun State, at ikke flere af vore egne Landsmænd nebsætte sig som Forretningsmand baade i Flaxton, Bowbells og Kenmare. Hvorfor lade Amerikanerne løbe af med den fede By? Men tilbage til Bethlehem igen. Og saa her var en ikke lille Flot Mennesker samlede igen om det bedste, som vi kunne samle om - Guds saliggørende Ord. Fremgangsmaaden var her som i Gaar. To Møder og et Middagsophold. Og saa her nærede vi kraftig Helligaandens Nærvarrelse til Lærdom, Formaning og

Trost. En Art høstidelig Handlung faldt ind sammen med Missionsmødet i Bethlehems Menighed, nemlig Pastor V. M. Petersens Indsættelse som Menighedens Præst. Det er og har været en stor og hellig Stund for enhver Præst, naar han indføres til et Sjælesørgerarbejde i en Menighed; det er Sjæle, som er priisfat af Verdens Frelser paa Golgatas Kors - løst med Jesu Blod. Vi haabe, at denne Akt maa sætte dybe Spor baade i Præstens og Menighedens Hjerte. Ja, maa den store Bethlehems Stjerne lyse for dig, Menighed, lyse ind i hvert Hjerte og Hjem, saa Frukten maa blive et kraftigt, helligt Samfund omkring i Bowbells og Omegn.

8. B e t h a n i a. Alene dette Navn er en gribende Prædiken. Det har det nu hen efter Mødet i Bethlehem. Bethania er Navnet paa den tredje Menighed beliggende nær ved Kong Edoards Land. Her er vor gamle Ven og Brøder i Herren Past. M. H. C. Røbe Præst i denne Menighed. Jesus, Marie, Martha og Lazarus, ja det er Stiklister, som kan sætte Liv og Bevægelser i et Hjem og en Menighed - bare de kunne faa Lov dertil.

Jesus - Livet og Livsmeddelelsen; Marie, den stille Modtager af Livsfrømmene; Martha, den levende Bevægelser eller Trælvthed for Jesus og Lazarus - Laalmodigheden, som i Tro, Rærlighed og Uholdenhed overvinder alt. Sid Rum, Bethania Menighed, for disse Magter, Kræfter og hellige Bevægelser, som sprudler ud fra disse hellige Stiklister, der, hvor de saa Lov til at fremtræde i hele deres Eftværdighed.

Pris og Tak til Herren, at vi ogsaa den Dag, vi havde Møde i Bethania Menigheds Kirke, fik Lov at erfare, at Jesus var til Stede iblandt sit Følt - i sit Ord og ved sit Raadverbord.

9. T r i n i t a t i s M e n i g h e d. Naturligvis som en Art af Moderemighed! Det har man paa Fornemmelser baade med Hensyn til Medlemsantal og Menighedsliv. Men det var jo ogsaa den første organiserede Menighed i Nord Dakota. Ikke faa troende Venner ere her samlede i denne Menighed rundt omkring fra andre Egne her i Landet. Personligt har jeg her en Del kendte Venner fra Albert Lea Egnene. Her havde vi saa Missionsmøde om Lørdagen den 11. Juli. En Mange Mennesker vare forsamlede. Omtrent et Hundrede Bøgne vare lejrede udenfor Kirken. Venner baade fra Flaxton og Ebeneser, Bethlehem og Bethania, samt fra en femte Menighed - Sions Menighed, vare til Stede her ved dette Missionsmøde i Trinitatis Menighed. Helligaanden lod sig heller ikke uden kraftigt Vidnesbyrd. Mange vare grebne stærkt af Ordets Virkninger, saa vi tør haabe, at saadanne, som laa udenfor Døren til Guds Rige - som dødtluft i Landen, at de blive hjulpe indenfor i Fredens og Glædens salige Rige, Guds Rige. Og fremdeles, at Guds Følt blev hjulpe til Rette baade med Hensyn til Troensliv, Rærlighedsliv, Helliggørelsesliv, Samfundslivet og Virksomhedslivet.

10. K e n m a r e. Ved Pastor H. Hansens iordrige Bestræbelser og ved Trinitatis Menigheds Hjælp er en Annekstirke til Hovedmenigheden bleven opført i Byen Kenmare. Der lever nemlig flere baade Danste og Norske i Byen. Søndagen den 12. Juli blev den nye Kirke indviet. Det var en stor Dag, stor, hvad Tilhørerskare angaar, men ogsaa stor i Betsignelse. Vi mærkede Herrens kraftige Nærvarrelse. Om Eftermiddagen var der igen Møde ude i Hovedmenighed, fortrinnsvis et Ungdomsmøde, men der var fuldt Hus baade af Unge og Gamle og rigelig af aandelige Reister at erholde til megen Vedertværelse.

11. Z i o n s M e n i g h e d. Onsdag, Torsdag, Fredag, Lørdag og Søndag, fem Dage i Rækkefølge. Om Mandagen burde vi hvile; men nej, af Sted bar det om Morgenen, næsten fserend vi kom op - hørøhen? Til Zion. Zions Menighed er beliggende omtrent 12-14 Mil fra Trinitatis Menighed. Træt om Mandagen efter fem Dages Møde! Nej, ingen Træthed i Nord Dakota, naar der skal være enten almindelige Gudsstjerner eller Missionsmøder. Alle Mand ud! Det alene vil fere stor Betsignelse med sig. Maa alle Menighedsmedlemmer mærke sig det. Det er en stor Betsignelse i sig selv, naar alle Menighedsmedlemmer møder frem til hver entelt

Gudsstjerne; men hvad mere er: det er en særlig Opmuntring og Betsignelse for Ordets Tjener, naar alle fremmøde for at modtage Lærdomme og Kraft for bedre at holde sig oppe gennem Ugens Strabadser. Men nu da i Zion, hvorledes gik det der? Det var jo Afslutningsmødet i den lange Runde og Røde af Møder i Nord Dakota. Alene dette har noget forryllende ved sig for en Herrens Tjener, naar han ser: Følt vil høre og Hjertene modtage - Sjælene staa med Taarer, og Læberne juble med Lovsange til Herrens Pris. Da er det ikke vansteltigt at prædike. Noget saadant mærkede vi den sidste Betsignede Dag i Zions Menighed i det høje Norden. Sæder Ella Johnson var med os paa denne Rundrejse, og hun sang og fortalte lidt om den beliggende Frelser, som hvem hun skal bære de gamle, glade Budstaber til Japan om fere Tid. Ja, netop dette, at Sæder Ella Johnson var med oppe hos eder, Venner i Nord Dakota, vil sikkert fere med sig, at I meget mere ville elske, bede og ofre for Japanmissionen. Ja, Missionsmødet i Zions Menighed var en stor Vedertværelse. Tak for Gæstfrihed og Venlighed og de aandelige Gøder, som vi nød i de beliggende Missionsmøder i Nord Dakota. Afsted over Grænsen til Canada. (Fortsættelse.)

Kinesisk Oplysning.

I det sidste Hæfte af „Kingsjaa“ findes en Artikel om kinesisk Oplysning, af hvilken følgende er et sammentrængt Uddrag:

I hver Landsby er det en fri, offentlig Skole, hvor Børnet først undervises i at strive og udvale nogle faa enkelte Skriftegn. Derefter kommer Læren til Klasseerne, som Kineserne lærer at læse uden samtiig til forstaa deres Mening. Først naar Eleven kan rampe Klasseerne op udenad, begynder han at studere deres Indhold.

Uddannelsen er først og fremmest en Hutmøllersopøvelse, som ikke tager Sigte paa det praktiske Liv. Nogle af de lærdeste Kinesere kan ikke strive et Brev i rigtig Form til en Ven, da de kun tender Klasseernes og Digterværternes Sprag.

Hvert andet eller hvert tredje Aar holder Undervisningskantsleren, en specielt dertil ansat Embedsmand, Eksaminer i sit Distrikt og giver Licentiatgraden, der tilsteder Kandidaten Adgang til en anden Eksamen, som holdes hvert tredje Aar i Provinshovedstad. Den holdes i en særlig Eksamensthal, der er bygget efter samme Mønster som den store Eksamensthal i Peking. Kandidaterne famler sig gerne i et Antal af ti til tolv Tusind, men der bestaar kun ca. tre Tusind.

Prøvene bestaar i Opgaver, stredne i den klassiske Stil men efter Hutmøllers alene. Opgaverne indleveres under et paataget Naab, og for at Eksaminator ikke skal gentene Haandkristen, topies Opgaverne, før de afleveres, af Skrivere.

Paa Enkeltstjernerens Fødselsdag gaves der en ekstraordinær Tillæbelse til at afholde Eksaminer. Ved en af disse, der holdtes i Nankin, mødte der 18,000 Studenter, og der kunde kun bestaa - 150. Af de Opgaver, som gaves ved denne Lejlighed, nævnte vi: „Froden stemte Konfusius overens med Himmelens Tider“, og: „Alle Ting, som er de samme af Art, er lig hørøender. Hoorfor stulle vi tvivle med Hensyn til Mennesket, som om det var en eneftaaende Unstagsel bertra? Bismanden og vi er de samme af Art.“

Det bliver saa Kandidaternes Sag ved Mæster af Giater, knyttede til de epgiene Sentenser, at vise deres Betsæfteth og Hutmøllers.

Den næste Grad, Hovedstadsgraden, tages i Peking. Her famles fra 6 til 10 Tusinde Kandidater, men kun 350 bestaar. Kandidaten træder ind i en trang Celle, hvor han kun maa medbringe Stridematerialer og de Næder, han bærer. Han maa famfle tilbringe tre Dage og to Nætter i sin isolerede Celle med et Brædt til Sæde og et andet til Bord, der er fastet til Muren. Hans Maaltider fervedes her. Han maa nemlig ikke forlade sin Celle og et fuldstændig isoleret fra sine Kammerater og Omberedene. Prøven er haard for Følt med et svagt Høvel, og Dødsfald i Cellerne hører ikke til Sjældenhederne. Cellerne er ordnede i Rækker. Der